

Entrevista al Camarada Arenas

publicada a **Revista Nabarra Aldizkaria**

www.nabarra.com

número 78 de setembre de 2007

Entrevista de ' Nabarra 'al secretari general del PCE (r) , Manuel Pérez Martínez " Camarada Arenas " a la presó de Meco

Ets Secretari General del PCE (r) des de la seva creació el 1975 , per què i en quines condicions polítiques vareu reconstruir el Partit ?

El per què : el Partit es reconstrueix perquè prèviament havia estat destruït . Aquesta és la primera condició . Es tenia una clara constància que la política que aplicava Carrillo , la política de reconciliació nacional , conduïa al Partit Comunista , a l'antic Partit Comunista , a l'aniquilació . Per aquest motiu hagués nombroses escissions , en diferents moments , i que entre els que militàvem en el Partit , que és el meu cas des de molt jove , s'anés obrint un corrent crític cap a les posicions carrillistes . Això va ser fonamentalment el que va conduir a l'agrupament primer i després a prendre posició clara d'una sèrie de militants escindits del partit i procedents d'altres grups i capes socials a organitzar-nos per reconstruir el partit.

El quan crec que és important , perquè nosaltres portàvem treballant des de feia molts anys per a aquest objectiu i fins i tot vam plantejar la possibilitat que el congrés reconstituti , que era el nostre principal objectiu , se celebrés , no podia precisar , però depenia molt de les condicions que s'anessin creant , tant en el moviment com en la situació política del país . Bé, doncs aquestes condicions es pot dir que es van crear o es van accelerar a partir de 1974 . Llavors es pot dir que es comença a entreveure alguna cosa, perquè el règim es troba en l'última etapa de la seva crisi política . És quan veiem la importància d'accelerar els plans i tot el nostre treball i activitats polítiques , fins i tot d'elaboració de la línia per fer com més aviat millor al Congrés, perquè vèiem la necessitat que reaparegués de nou el Partit Comunista .

Aquestes circumstàncies especials ens estimulen i impulsen a accelerar totes les activitats dirigides a la reconstrucció del Partit . Això es donava ja el 1975 . Prevèiem que en règim li quedava ja poca vida , i és en juny de 1975 quan se celebra el Congrés. Abans hi havia hagut una etapa de set anys , de la OMLE , l'Organització Marxistes Leninistes Espanyols , encaminada a aquest fi. El partit no es va reconstituir entorn d'una taula , sinó que hi va haver una tasca prèvia , hi va haver una sèrie d'activitats, de discussions , d'elaboracions , que van donar lloc a crear les condicions generals , de tipus polític , ideològic i organitzatiu que permetien ja donar el pas següent, que era aquest . Això és molt complex , requereix més explicacions , però d'una manera resumida és això.

És poc temps per crear el Partit ...

Efectivament , és poc temps , però ja hi havia una corrent anterior que arrenca dels anys seixanta , amb la política de reconciliació , que és anterior , però a partir d'aquesta època es comença a veure que aquesta política no condueix més que al que ha conduït finalment i hi ha un gran descontentament entre els militants obrers revolucionaris del PCE , es produeixen diferents escissions i després un corrent crític , sobretot estesa entre la gent jove que condueix finalment a comprendre la necessitat del Partit i a que reagrupi a tota aquesta gent per a aquest fi. I tot això desemboca en 1975.

Hi ha gent que us acusa de dogmàtics ...

Caldria definir el dogmatisme en primer lloc per poder qualificar o qualificar a qualsevol persona , escola o grup . A qualsevol d'ells se'ls pot qualificar de dogmàtics sempre que es clarifiqui de quina dogma es tracta . Es confon molt sovint els dogmes amb els principis i l'inrevés . Nosaltres som gent molt oberta . Si vam trencar amb el carrillisme va ser, entre altres motius , perquè ells precisament apel·laven al antidogmatisme . Vèiem que després d'aquest antidogmatisme el que s'amagava era una traïció als principis revolucionaris i que era això el que calia destacar perquè no ens portaren a on han portat al moviment .

És important no confondre els dogmes amb els principis. Els principis són consubstancials a qualsevol moviment , a tot partit realment revolucionari , no es pot prescindir d'això sense deixar de ser el que s'és .

Jo rebutjo rotundament l'acusació de dogmatisme i crec que la pràctica és el millor jutge per determinar si un moviment , un partit o una persona són dogmàtics . A la pràctica crec que hem demostrat el contrari. Som dogmàtics perquè defensem les llibertats democràtiques , els drets polítics i socials dels treballadors , inclòs el dret d'autodeterminació d'Euskal Herria , Galícia i Catalunya ? ¿ S'és dogmàtic per això ? Es és dogmàtic perquè denunciem la reforma duta directament des dels poders de l'Estat ? Es és dogmàtic perquè defensem els principis fonamentals del marxisme i el leninisme , és a dir , el principi de la lluita de classes i la dictadura del proletariat ? ¿ S'és dogmàtic per això ? Doncs bé, si defensar aquests principis i aquestes llibertats se'ns qualifica de dogmàtics , caldria dir que sí, que ho som i que seguirem sent-ho.

Llavors sou oberts i flexibles respectant uns principis. Si els principis no es respecten és això oportunisme ?

Efectivament és un problema de principis. Els qui no defensem els principis són oportunistes . El problema no està en el supòsit dogmatisme dels comunistes , dels marxistes - leninistes . El problema està en el revisionisme , que ha enterrat tot això , que l'ha deformat , que ho oculta . Aquí és on cal posar tot l'accent . Per descomptat que hi ha problemes de dogmatisme , sempre n'hi ha hagut i els seguirà havent . Però en cada moment cal distingir o

destacar quin és el problema principal i , des del meu punt de vista , el problema principal , almenys ara i durant una llarga etapa , no ha estat el dogmatisme , sinó l'oportunisme i el revisionisme que és on cal posar tot l'accent .

Hi ha una opinió generalitzada en l'esquerra sociològica a nivell mundial que el socialisme en diversos països en el segle XX , el que es va denominar socialisme real , és un sistema caduc i derrotat , mentre prenen força conceptes com el socialisme del segle XXI . ¿ Renovar-se o morir ?

Això és molt complex i caldria puntualitzar molt. Jo diria , per abreujar , que ja Lenin va apuntar la possibilitat que el socialisme a la Unió Soviètica fos derrotat . No és nou, no es descobreix res amb això . Partia de la consideració que era un sistema feble . El capitalisme , és a dir , l'imperialisme , encara era fort i si cometien greus errors es podia invertir el corrent històric o almenys crear grans dificultats . Lenin advertia d'aquesta possibilitat i ho va denunciar moltes vegades , de manera que no ens sorprèn que hagi passat . I això , per què ho deia Lenin ? No només per la realitat de la revolució russa , sortida de la Primera Guerra Mundial i d'una crisi estesa pràcticament a tot el sistema mundial de l'època , sinó sobretot perquè considerava que els nous sistemes , les noves maneres de funcionament no sorgeixen d'una vegada i de cop , que tenen un procés , de vegades molt llarg i molt contradictori , que si bé el corrent històric marxa cap endavant , la famosa roda de la història , altres vegades marxa enrere.

És l'exemple de les revolucions burgeses . Moltes vegades les revolucions burgeses no van fructificar d'un dia per l'altre : van transcórrer diversos segles fins que la burgesia pogués imposar definitivament sobre el feudalisme . Això és una llei que es compleix avui també .

Més que el fracàs del comunisme , jo crec que hi ha hagut un fracàs del revisionisme . Això és el que ha fracassat i el que no té cap sortida . El comunisme té un gran futur , si més no perquè l'imperialisme segueix aquí i està més en crisi que mai . Parlar de crisi o inviabilitat del comunisme , quan el sistema capitalista segueix fent de les seves i està abocat completament a la ruïna , al fracàs , i avui està més clar que mai , em sembla que és una frase buida .

Sobre el socialisme del segle XXI , caldria estudiar els textos que hi ha per aquí i les idees que advoquen per aquest anomenat socialisme .

Una de les referències podria ser Veneçuela ...

Efectivament és un bon exemple . Què hi ha aquí ? No parlo de teories o de tesi, sinó de la pròpia pràctica . A mi em sembla que és un moviment nacionalista llatinoamericà que pot estar justificat en la lluita contra els ianquis , que tracten de destruir- com a país independent i de sotmetre'l a la fèrula dels monopolis industrials , financers i policials americans . Això em sembla molt bé . En aquest sentit es pot justificar . Per descomptat jo el que no puc justificar és el capitalisme , això sí que està passat de moda .

Però parlar del socialisme del segle XXI sense tenir en compte al marxisme , al leninisme , fins i tot a les experiències negatives i positives que s'han anat acumulant al llarg d'aquest últim segle , francament em sembla , d'una manera suau , desafortunat . Què amaga aquest socialisme del segle XXI ? On són els seus principis ? En què es basen ? En una idea més o menys bonica que parla de que un altre món és possible ? Sí , però sobre quines bases ? Sobre les bases de l'imperialisme o destruint ? Què oferirem en substitució del capitalisme ? Quina classe està al capdavant d'aquest socialisme ? Qui ho organitza ? Quines són les seves bases econòmiques o els seus principis rectors ? Quina direcció va a encapçalar aquest moviment ?

A mi em fa l'efecte que això no és més que un moviment de caràcter espontaneïsta on cap tot i on alguns demagogs poden fer el seu agost i que no anirà més enllà d'això .

No obstant això , ve a ocupar un buit , això és cert. La inexistència de veritables partits o moviments revolucionaris , el fracàs d'algunes experiències hi són també , la necessitat de mobilitzar de posar un mur a la penetració imperialista , tot això són necessitats que hi són i poden justificar , fins a cert punt, que es posi en marxa un moviment d'aquest tipus .

Ara, una cosa és el començament i una altra és el final , i aquest moviment , tal com va, no arriba al socialisme , ni tan sols a conservar la seva independència enfront de les potències imperialistes . És un moviment de tipus espontani que pot esclatar en un moment donat però que no conduirà a cap costat. Si vol conduir realment al socialisme , si no és aquest segle , el següent, haurà de guiar-se per una teoria científica , que només pot oferir el marxisme , un partit revolucionari , cohesionat , disciplinat , amb un programa i unes idees més clares que no les veig per cap costat. Això no vol dir que els condemnem , que els titllem de reaccionaris .

És un moviment antiimperialista i nacionalista , democràtic ...

L'essencial en ells no és el antimperialisme , es podria definir millor com antiimperialisme . Encara que també s'oposa a les democràcies capitalistes , el seu enemic principal són els ianquis i això és una realitat que hi és. En aquest sentit em sembla molt bé , però si no es destaca una avantguarda i no hi ha un programa clar , això no va enlloc . Això ho va a manipular la pròpia burgesia i al final serà derrotat o es va a dividir en mil bocins .

L'any 2000 van detenir la majoria de la direcció del PCE (r) a França . Tu portaves vint anys en la clandestinitat i en el judici us van condemnar a França per associació de malfactors . No hi ha condicions a l'Estat espanyol per treballar en la legalitat ?

No és que no existeixin condicions , perquè a Euskal Herria s'ha demostrat que existeixen, o que almenys existien i ara s'està lluitant per preservar aquestes conquestes , perquè aquestes són conquestes , ho subratllo , no són concessions gratuïtes . El que passa és que en el nostre cas partim d'una situació diferent . El que aquí es va donar va ser , si es pot dir , l'engany i la traïció de l'anomenada esquerra tradicional , florida , com diem nosaltres . Érem un moviment molt jove que no havíem acumulat suficient força , vam donar la batalla quan calia donar-la, vam fer la denúncia de la reforma del règim i del que això suposava , i se'ns van tirar a sobre i ens van aïllar . Això és una realitat . De fet es pot veure en un exemple molt clar . Amb l'amnistia van sortir de la presó tots els militants bascos , inclosos també alguns carrillistes i nosaltres ens van ficar a la presó . Això ens va impedir utilitzar alguna possibilitat de treball legal que s'hagués obert . Ens van arraconar , ens van ficar a la presó i ens van començar a picar de la manera més bestial a partir d'aquest moment .

En aquesta amnistia, per exemple , només van quedar 17 presos a les presons , i 12 eren del teu partit?

Jo em vaig quedar a la presó precisament quan el famós Pacte de la Moncloa , aquest mateix dia , després de passar un munt de dies a la Direcció General de Seguretat , en les condicions que et pots imaginar . Ens van portar a la presó de Carabanchel i en entrar a Carabanchel es va acostar un dels policies que ens havia estat picant i em va dir : S'acaba de signar un pacte entre tots els partits polítics , us aneu a poder a la presó . El pacte ha estat així .

Hi ha militants nostres en la semilegalitat que han estat , i segueixen estant , criminalitzats , i seguim estant perseguits , reprimits i a la presó . En aquestes condicions es pot fer molt poca feina en la legalitat . La qual cosa no

vol dir , ull , que em sembli malament que a Euskal Herria o allà on s'han donat aquestes condicions favorables s'hagin utilitzat , i se segueixin utilitzant i se segueixi treballant per això. Això em sembla molt important .

El que passi en el futur està per veure . La qüestió és que nosaltres , al contrari que els companys anarquistes , no som boicoteistas per principi , estem per la tasca política àmplia i fins i tot per totes les possibilitats legals que puguin existir . El que passa és que a nosaltres no ens han donat cap possibilitat .

Els tribunals no han pogut establir la relació entre el PCE (r) i dels GRAPO , però el 2004 , a part del judici que es va desenvolupar a París , l'Audiència Nacional va condemnar a diversos membres del Partit i del Socors Roig Internacional per col · laboració i pertinença a banda armada . Quina és la teva situació judicial ?

Tota aquesta sèrie de processos i de judicis cal enquadrar-lo en l'ofensiva ultra - reaccionària del PP i companyia , encara que el PSOE ha estat aquí des del principi i continua . Això és un fet real .

Fins a la promulgació de la Llei de Partits , nosaltres no érem un partit legal , perquè no ho hem estat mai, però tampoc érem il · legals . A partir d'aquest moment se'ns declara il · legals , cosa que no havia passat fins llavors . I com a tal partit il · legal ens acusen de terroristes perquè no podien acusar de res més. No ens ha fet il · legal la nostra activitat política , sinó la llei. La llei ens converteix en terroristes . Això és una anormalitat .

Nosaltres qualifiquem la política que havia començat a aplicar el PP de retorn als orígens del règim . Ja prevèiem que vindria baix , que no podia sostenir-se, llevat que realment es emprengués una veritable croada contra el conjunt d'organitzacions i partits polítics , no només de l'esquerra, sinó fins i tot de la pròpia burgesia i que això era una bogeria que els anava a portar a la fallida total. D'alguna manera això s'ha rectificat a partir del famós 11-M i això venia a ser la senyal clar que allò no podia seguir així .

Es pot dir que des que ens detenen , ens processen a París , a mi i als meus camarades , no poden provar la vinculació PCE (r) i GRAPO , que era tot el seu interès . Tanmateix , ens condemnen a vuit anys de presó per un carnet d'identitat fals. Estableixen la relació amb grup terrorista i no tenen altres elements de condemna que carnets falsificats i òrgans de propaganda , que era tot el que teníem nosaltres . Un cop complerta la condemna allà ens porten aquí .

A mi especialment , ja vaig a centrar-me en el meu processament , m'atribueixen totes les accions que havien realitzat els GRAPO a partir d'una data determinada . Ells van establir el vincle famós segons el qual PCE (r) i dels GRAPO eren la mateixa organització . Com a organització el PCE (r) desapareix i inventen un nou monstre que es diu PCE (r) - GRAPO , cosa que mai ha existit i fins i tot arriben a falsificar un programa que ens atribueixen . Aquest programa neix de la fusió entre el programa Manual del guerriller dels GRAPO i els Estatuts del PCE (r) . La Guàrdia Civil fa una fusió d'aquests dos textos i diu que aquest és el programa del nou partit i em posen a mi al capdavant .

La realitat és que posteriorment en els meus compareixences davant l'Audiència Nacional , Garzón , Marlaska i els altres jutges , totes les acusacions es van enfonsant i es van anul · lant . Al principi seguia apareixent com a responsable dels GRAPO i actualment , per resumir , ja no sóc responsable dels GRAPO , sóc Secretari General del PCE (r) . I es sobreseuen tots els sumaris o s'anul · len els mateixos , també les actuacions d'empresonament , m'han posat en llibertat provisional per molts sumaris , i ara es basa sobretot en de ser secretari general del PCE (r) no és suficient per atribuir totes les accions armades dels GRAPO . Ha canviat radicalment el plantejament original .

Aquesta és la situació . Estem guanyant totes les batalles , petites batalles judicials , i estic a l'espera de lliurar la gran batalla final, que és el reconeixement final per l'Audiència Nacional que, efectivament , PCE (r) i GRAPO són dues organitzacions diferents .

Se'ns pot processar , sí, com ja s'ha fet , per associació il · lícita , perquè aquí seguim sent il · legals . El Partit Comunista és i ho ha estat sempre , ser comunista no està permès per la llei ; tenir opinions socialistes i comunistes no està permès. Que m'acusin per això i que em condemnin per ser comunista . Aquesta és la qüestió , i és el que espero : que em condemnin per ser comunista . Llavors , jo , no és que vagi a aplaudir la resolució o la sentència , però almenys deixaran les coses molt més clares . Aquest Estat continua sent un Estat feixista i assumeixo completament totes les condemnes que vulguin imposar per aquest motiu.

Però quan us detenen a França el Partit encara no està il · legalitzat a Espanya . És al · legal ...

Efectivament . Ells van obrar a partir de la llei que sabien que s'anava a aprovar . Fins i tot ens apliquen la llei amb caràcter retroactiu , però com saben que aquesta llei s'aplicarà , segueixen endavant . Fins que es produeix la sentència dels camarades que detenen el 2002 i en el procés de Madrid es fa pública la il · legalització del PCE (r) . Aquestes sentències van servir per il · legalitzar el Partit .

Era la prova que necessitaven per establir que els GRAPO i el PCE (r) eren el mateix. Necessitaven aquest muntatge , en cas contrari no podien fer-ho. Però com poden il · legalitzar un partit que no és legal ? Aquest és el problema que tenen . Que ho expliquin els senyors magistrats i els experts policials .

Mai heu impulsat el treball parlamentari i no us heu presentat a les eleccions . Només va demanar el vot una vegada i va ser per EH a Euskal Herria . Quin va ser l'anàlisi que us va portar a prendre aquesta decisió ?

La primera anàlisi van ser les condicions de repressió que està patint el poble basc i la seva avantguarda en particular , l'esquerra abertzale . Nosaltres sempre hem estat solidaris , ha estat una qüestió de principis , amb el poble basc i amb tots els pobles que pateixen la repressió , especialment en aquest Estat . Aquesta és una de les raons .

Però això no pot ser suficient perquè prenguem la decisió de votar . El que va passar va ser que en aquell moment vam veure , cosa que no havíem considerat possible fins aleshores , que hi havia possibilitats que el moviment seguís avançant , i fins i tot que aconseguís la independència , cosa que fins aquell moment no ho analitzàvem com a possible a causa de l' situació mundial . A partir d'aquí no és que la nostra concepció canviï . Simplement ens adaptem a la nova realitat i diem que cal donar suport al Moviment d'Alliberament Nacional Basc perquè hi ha possibilitats de que per aquesta via es pugui, si no aconseguir , almenys crear una situació molt procliu a l'autodeterminació o la independència . Aquest és una dada important .

Una altra dada és que nosaltres no podíem portar una pràctica independent , perquè no tenim la força suficient a Euskal Herria , francament . Llavors , allà on veiem que és possible utilitzar els mitjans legals , ja hem de triar a qui donar suport legal . Aquesta és una característica molt important del moviment .

Avui se segueix donant aquesta mateixa situació , es pot avançar per la via de l'autodeterminació . Si tinguéssim força allà nosaltres abogàríem per això d'una manera semi -legal , utilitzant els mitjans legals , però això és totalment impossible per la guerra oberta empresa contra nosaltres . Llavors , cal prestar - i ho vam fer en aquesta situació i en moltes altres ocasions - suport al moviment de l'esquerra revolucionària basca .

El nostre boicot s'explica en una situació política molt determinada i hem dit moltes vegades que si canvia aquesta situació nosaltres propugnarem la participació , bé directament o indirectament o en coalició amb una altra gent .

Aquest és el conjunt de circumstàncies que ens van portar a prestar aquell suport, però la base que sempre hem prestat el nostre suport , més o menys crític , però sempre hem estat amb la lluita del poble basc contra el feixisme espanyol i pels seus drets . Sempre .

Quina opinió et mereix la política de l'esquerra abertzale ?

Francament , i sobretot en aquesta última època , crec que l'esquerra abertzale està demostrant una gran capacitat . El primer , un gran arrelament al poble basc , fins i tot en sectors obrers . Això és molt important i una cosa a tenir en compte . Després ha demostrat capacitat de maniobra . Està maniobrant molt bé , està treballant molt bé , aprofitant totes les possibilitats . Crec que els plantejaments que està fent són molt justos i assumibles . Per resumir , hauríem d'aprendre d'aquesta experiència .

Però també tinc els meus dubtes i els meus reserves . No estic convençut que això pugui tenir una projecció futura en el camí del que podríem anomenar moviment socialista , pròpiament dit. Ara es combinen els dos elements , en el qual predomina l'element nacional , mentre que les qüestions referides a un caràcter més social estan en un segon pla . Quan aquest problema es resolgui d'una o altra manera , i estic convençut que es resoldrà , l'aspecte social passarà a un primer pla . Les qüestions de classe es van a haver de plantejar a la taula . Llavors caldrà veure què passa .

Jo avui no tinc molt clar que això es vagi a portar com s'hauria de portar. No ho tinc clar , no dic que ho negui , dic que no ho tinc clar . Tinc els meus dubtes .

Un deu sobre la pràctica actual , però crec que en el futur caldrà posar-se al dia sobre moltes concepcions i tàctiques .

Quina fotografia fas de la situació ?

És una fotografia àmplia. Jo establiria diversos plans en aquesta foto . Hi ha un primer pla que destaca amb força cruesa , que és el pla de la repressió , que és el que predomina i no ha parat , malgrat les promeses del poder i de Zapatero i tota aquesta gent . La repressió segueix sent l'arma fonamental del que se serveix el règim , el capitalisme espanyol , per mantenir el control de la situació , que evidentment si no es fes així els aniria de les mans . Aquest és el primer pla de la imatge : la repressió del moviment polític i social , posant l'accent en el caràcter nacional d'aquest moviment . D'aquesta manera intenten debilitar aquest moviment i , per descomptat , de treure-li tot fonament i raó . No ho aconseguiran , però no poden renunciar a aquesta arma de la repressió . Repressió del moviment popular i obrer en totes les seves manifestacions . La repressió a les presons , els processos oberts , la tortura ... No han renunciat a tot això . Cal seguir denunciant .

Un segon pla que jo destacaria també és l'alternativa a aquesta situació . Jo veig una alternativa molt clara i és la que ha plantejat l'esquerra abertzale . Aquesta alternativa es va a obrir camí , d'una o altra manera. Això és evident perquè no hi ha altra sortida, però no caldria descartar , perquè sembla que no hi ha molta lucidesa en les àrees oficials , que es retardi aquesta alternativa per alguna altra causa .

Aquest seria el tercer pla : el que qualifico de tornada als orígens , que és la tornada dels aznaristes i la tornada a l'aplicació del programa que tenien a la mà per aplicar . Això seria l'enfonsament total , perquè nosaltres anàvem a plantejar la volta , realment clara i ferma , de la República Popular i un veritable venjança al feixisme . És el que caldria haver fet i no es va fer . Això demostraria que caldria processar , caldria exigir tota la veritat , juntament amb els responsables dels crims massius , la restitució de tots els drets i llibertats del poble , que li van ser arrabassats , la restitució de tots els seus béns , que van ser confiscats o robats ... Amb això ho dic tot: una veritable República que posi fi a aquesta nit llarga i negra del feixisme .

Llavors jo veig aquests tres plans . L'últim pot passar si el govern actual no compleix les seves promeses , decep com està passant amb molta gent , hi ha una forta abstenció i els del PP , els feixistes , es posen de nou. Això seria l'hecatombe per al règim , per a la monarquia , per a l'Estat espanyol i faria que s'haguessin de posar en primer pla les qüestions fonamentals pel que fa a la resistència : destrucció de l'Estat feixista i la restauració de la República Popular amb tot que això comporta . Per descomptat, això implica l'autodeterminació i la independència dels pobles oprimits per l'Estat espanyol . Això està clar .

Una solució intermèdia , que és una forma de compromís , és el que està aquí, el que proposa l'esquerra abertzale i que em sembla molt intel·ligent i molt justa : una segona transició , perquè la primera no va ser tal . Nosaltres també estem plantejant aquest programa , que és un programa democràtic . No estem plantejant un programa socialista . Nosaltres estem pel socialisme , és clar que sí, i pel comunisme , clar que sí, però no com una qüestió immediata . Estem plantejant les exigències mínimes del moviment popular . Amb això es resoldrien molts problemes i es podria arribar a una pau , relativa , però una pau . No sabem quant de temps podria durar , però això no depèn de nosaltres .

Vosaltres formeu un col·lectiu a les presons . En quina situació us trobeu ?

Estem pràcticament en la mateixa situació que els presoners polítics bascos . De fet estem amb ells en totes les presons , tot i que som bastant menys . No ens permeten estar junts . Fa poc van portar a dos camarades i immediatament els van dispersar . A l'estar dispersos a la pròpia presó , podem fer menys pressió . Tampoc tenim tant suport popular com tenen els presos bascos . Per descomptat , tenim el suport dels nostres familiars i altres solidaris , però no és igual tenir un exèrcit polític en marxa d'estar de franctiradors com caminem nosaltres . Això explica també i en aquest sentit la nostra situació és una mica pitjor . Comptem en vosaltres amb tot el suport del món i ens sentim totalment recolzats i compartim d'una o altra manera el suport que el vostre poble us ofereix . Això és veritat .

De cara als processos pendents , veurem a veure com transcorren les coses . Si segueixen estrenyent nosaltres no entrarem per cap cercol . No acceptarem la llei de partits de cap de les maneres , ja es poden posar com vulguin . No renunciarem a ser el que som . En tot cas , si caldria modificar alguna cosa hauria de ser per la nostra pròpia iniciativa , no la que ens dicten els feixistes . Però si això no es resol seguirem insistint com fins ara . Estem preparats per a tot , tant pel dolent com per el menys dolent .

En els primers passos que vau donar en la creació del Partit hi havia una clara influència de Mao , del Partit Comunista de la Xina , però sembla que en els últims anys no és així ...

Així és. Cal tenir en compte que nosaltres vam néixer com a Partit reconstituït en una situació en la que està en marxa la Revolució Cultural , per exemple. El Partit Comunista de la Xina , els albanesos i altres partits mantenien una lluita frontal contra les tesis revisionistes . Això té molta influència en el pla internacional i nosaltres també ens va influir moltíssim . Llavors , adoptem moltes de les tesis xineses . Estudiem a Mao , el considerem com un gran teòric , com el continuador , així es pot dir , de la línia del marxisme - leninisme i incorporem a les nostres tesis moltes de les seves idees i els seus principis . No obstant això, mai hem estat , el que es deia proximesos , entre altres motius perquè aquí hi havia diversos partits que sí eren proximesos . Van fer una còpia .

No entraré en detalls però això és una realitat . Es pot dir que no només estàvem contra el carrillisme , sinó també contra aquesta còpia xinesa adaptada a Espanya . Ells consideraven que Espanya era una colònia , nosaltres dèiem que no, que això era un Estat imperialista i aquesta va ser la diferència essencial . Llavors , no ens podíem considerar proximesos , encara que compartíem moltes de les idees .

Què ha passat últimament ? Doncs ha passat , podríem dir-ho així , la gran decepció , del que va suposar la Revolució Cultural i els seus resultats . L'experiència ha demostrat que les tesis de Mao no conduïen a on aparentment anaven a conduir al principi de la Revolució Cultural i que la restauració capitalista va ser immediata , cosa que no va passar a la Unió Soviètica . Allà la traïció jrushoviana ve dels anys cinquanta , però el restabliment del capitalisme s'ha produït gairebé l'any 2000 . Ha trigat més de quaranta anys a imposar-se. A la Xina ha estat immediat . Per què ? A la Xina hi ha el capitalisme , hi ha una ideologia burgesa molt estesa , sectors burgesos en posicions de poder i per aquest motiu han trigat molt poc a donar-li la volta a la truita quan va morir Mao .

Nosaltres fem un replantejament de totes aquestes qüestions històriques , tornem a analitzar l'experiència de la Unió Soviètica , tornem a revisar tot això i vam arribar a altres conclusions . Llavors , descobrim coses que semblava mentida que haguessin passat desapercebudes , però així és la veritat ; l'experiència ensenya . Descobrim que hi ha moltes tesis teòriques , filosòfiques i polítiques de Mao que són veritables atemptats als principis del comunisme . Llavors no ho vèiem , es justificava tot sota la bandera de la crítica al revisionisme .

Després d'arribar a revisar i analitzar els pros i els contres , no rebutgem tot el que diu Mao , perquè hi ha coses molt importants de les que cal aprendre . Però evidentment Mao no és un clàssic , és un dirigent comunista d'un país semifeudal en la seva època , que va fer algunes aportacions , però no ha ensenyat res essencial i això cal deixar-ho clar . Tenim algunes coses que aprendre , com hem d'aprendre de molts dirigents . Tots hem d'aprendre de tots, però no és un clàssic i cal situar-lo en el seu lloc . Llavors , no podem considerar el maoisme com ara , cosa que estava llavors molt de moda , el nou desenvolupament del marxisme o el marxisme - leninisme de l'època . Això és erroni .

Calia reconèixer aquesta realitat , és clar , amb l'anàlisi objectiu , clar , seriós i fet des de les posicions del marxisme , no des d'unes posicions izquierdoses o demagògiques , sinó considerant la importància de Mao i del que representa . Hem rectificat i això és de savis . No sé si ho som o no , però vèiem necessari rectificar aquests aspectes que estaven aquí i que creaven confusió . Hem retornat als principis . En el fons hem tornat al marxisme - leninisme .

S'ha parlat de l'estalinisme ...

Doncs sí, hem reconegut en Stalin coses bones , que fins ara eren rebutjades , hem vist que la crítica de Mao a Stalin era errònia , falsa , una crítica no marxista que contenia molts errors , errors de principi. Llavors hem restituït la veritat històrica i els principis fins on hem pogut arribar . Hem retornat . Davant la distracció , la confusió i el no saber ben bé què estava passant ja on anàvem , vam dir retornem al punt de partida , anem a reconsiderar les coses i comencem a caminar de nou perquè ens hem perdut , el que és una forma correcta d'actuar.

O sigui que la persona que més ha aportat al marxisme - leninisme no seria Mao , seria Stalin ?

Per descomptat . Considero que el més destacat i digne successor de Lenin és Stalin . A la Unió Soviètica i en el pla internacional , perquè tenim molt a aprendre d'aquí, de la Unió Soviètica , del període de construcció del socialisme , i de la lluita contra l'oportunisme i el revisionisme . Evidentment és així . Cal ser molt clar i molt ferma també . Sé que ens faran fora sobre molt antidogmàtic , però estem per assumir la baralla contra aquesta gent , com hem fet sempre , ja defensar la veritat . Stalin és una figura històrica que ha fet grans aportacions a la causa ja la teoria i cal considerar-ho així . El que passa és que cal estudiar- i no deixar-se portar per la propaganda imperialista , ni pels tabús i la propaganda negra . Cal estudiar , llegir-lo i confrontar amb l'experiència passada i recent i més concretament amb l'experiència xinesa , com hem fet nosaltres . D'aquesta confrontació , que és un mètode científic , han sortit unes conclusions i la nostra conclusió és que , en la polèmica , Stalin surt guanyant , jo diria per golejada , francament . I que consti que abans jo era més maoista que estalinista .

Se'ns pot acusar de dogmàtics per donar suport a Mao de manera acrítica , sobretot davant Stalin . Jo assumiria sense cap tipus de reserva la crítica de dogmatisme respecte al maoisme , i mai hem estat maoistes . Però respecte a Stalin sí que hem acceptat moltes idees i tesis de Mao que apunten contra l'etapa de socialisme a la Unió Soviètica i contra Stalin , sense criteri propi , sense estudi , i l'experiència ens ha portat a fer aquest estudi ja concloure que Mao no tenia raó . I en això estem ... Ara som dogmàtics estalinistes hahaha.. .

Vosaltres defenseu que el PCE (r) no realitza lluita armada , però sí la legitima...

El pla del govern era incloure entre els grups terroristes al nostre Partit i per això deia que formava part d'un mateix conglomerat o complex , el PCE (r) - GRAPO . Nosaltres hem demostrat en el curs de més de 30 anys que això no és així . Hi ha moltes resolucions judicials que també ho demostren i que posen de manifest la separació orgànica, ideològica i pràctica del PCE (r) i dels GRAPO i segueix sense haver-hi cap prova que ens vinculi . La qüestió , i és el que he defensat i continuaré defensant , és que es tracta de fer valer el nostre dret a la resistència , però no només del nostre partit , sinó de tot poble oprimat , a defensar-se contra l'opressió . Això és un dret democràtic general , que està reconegut en la declaració dels drets de l'home . Tota constitució democràtica burgesa inclou aquest principi , el de la resistència a la tirania , sigui de

caràcter feudal o feixista modern monopolista . Aquest és un dret irrenunciable , i nosaltres defensem aquest dret . En un país com l'Estat espanyol , on ha existit i segueix existint , de manera una mica reformada , un règim de caràcter feixista , la resistència , en totes les seves formes no només l'armada , és legítima . No és que nosaltres la legitimem , sinó que es legitima a si mateixa . Pel fet d'existir un règim terrorista , qualsevol forma de resistència davant del terrorisme dels poderosos és legítima . És el que nosaltres diem . Nosaltres ens incloem en aquesta resistència i participem , a la nostra manera , amb els nostres mitjans, d'aquesta resistència .

Això és molt important , és un principi que ha de quedar clar , per avui i per sempre , perquè si no hem de justificar el cop feixista de 1936 i els més de quaranta anys de terrorisme obert i el que vulguin fer els feixistes matí . Això és molt important . Aquesta és la clau de tots els problemes que tenim amb l'Estat : el reconeixement que hi ha hagut un règim feixista , que se segueix mantenint , i que la resistència popular ha estat legítima .

Aquest reconeixement és l'única garantia que tenim perquè si demà tornen els feixistes puguem seguir la resistència contra ells i puguem derrotar-los. Això és bàsic i irrenunciable . És per això pel que estem lluitant . No estem lluitant per una consigna o per una millora . Aquesta és una qüestió de principis , fonamental . És el dret dels pobles a defensar davant la tirania , perquè , en cas contrari , legitimem als feixistes . Hauríem de dir que els que estan a les fosses , a les carreteres , a les cunetes , estan ben aquí , i han de seguir aquí i tot el que intenti una millora o la defensa d'un dret , ha d'anar al mateix forat i això és inadmissible , sota tots els punts de vista . No ens faran , de cap de les maneres , renunciar a aquests principis. Aquesta és la qüestió .

Després , hi ha altres qüestions molt importants . Jo, en les meves declaracions a l'Audiència Nacional , davant Garzón i Marlaska , quan diuen : Llavors vostè diu que no té res a veure amb els GRAPO , els responc : Això és mentida , com que no tenim res a veure ? Clar que hem de veure ! I molt! Els nostres militants estan en els GRAPO. Com no tindrem res a veure ? El que no existeix és un vincle orgànic , no hi ha un pla operatiu . Això vostès no ho podran demostrar mai. No hi ha una consigna , no he impartit mai una consigna a ningú dels GRAPO . Jo he parlat amb militants que estan als GRAPO i els he dit : A partir d'ara no t'atens a les ordres del Partit . És una decisió teva, pròpia , et pots anar a on vulguis . I segueixes sent comunista , et reconeixem com a comunista , però en el moment que passes a una organització d'aquest tipus , trenques el vincle orgànic amb el Partit , perquè compromets al Partit , i això ha estat admès i hi ha documents que ho demostren . I mai renunciarem a aquesta relació .

En un altre aspecte , diguem familiar , si tinc un germà en una organització de resistència armada ¿ Vaig a renunciar al meu germà ? No li vaig a dirigir la paraula ? Això passa a Euskal Herria , per exemple en centenars de famílies . I jo faig el mateix . Què volen , que em posi a col · laborar amb els que persegueixen al meu germà ? És un absurd i pretenen portar-nos fins aquí : dividir i trencar fins a les famílies , perquè es posi tothom de la seva part i aplicar el famós aïllament dels violents . Jo no renunciaré als meus vincles de tipus afectiu , polític i ideològic. Mai .

Ara , pel que a mi fa , no em pot atribuir , ni a mi ni a ningú del Partit , cap intervenció en cap acció armada . Aquí és on ells estan punxant un os , perquè no poden demostrar , de cap de les maneres , i mira que ho han intentat , aquest vincle , aquesta implicació amb els GRAPO .

Cito a Lenin : Reclamem la llibertat d'autodeterminació . És a dir , la independència , és a dir , la llibertat de separació per a les nacions oprimides . No perquè somiem amb el fraccionalisme econòmic o amb l'ideal dels petits estats , sinó, al contrari, perquè volem grans estats , perquè aspirem a l'acostament i fins i tot a la fusió de les nacions , però sobre una base veritablement democràtica i veritablement internacionalista , que és inconcebible sense la llibertat de separació .

A dia d'avui donaríeu suport a un referèndum d'independència per a Euskal Herria ?

No només ho donaríem suport sinó que estem treballant perquè aquest principi es compleixi . És una exigència , avui dia més que mai , sense la qual no es va resoldre cap problema i la situació , l'Estat principalment , es va a agreujar . Nosaltres lluitem perquè aquest principi es compleixi , al costat dels altres principis de la democràcia política en el conjunt del territori espanyol . Aquesta és la nostra exigència i la nostra aspiració . No tinc res a afegir a aquesta parrafada .

Per tant donaríeu suport a un referèndum ?

Això està recollit en el Programa de l'últim Congrés del nostre partit . Si el poble basc decideix en un referèndum , i amb totes les garanties democràtiques , la seva independència , nosaltres ho recolzarem amb totes les conseqüències . I no és una qüestió tactivista , sempre ho hem dit . El que passa és que en altres èpoques no ho vèiem viable . Amb les condicions de resistència al camp socialista i amb la cohesió en el camp imperialista , vèiem poc viable aquesta possibilitat en el curt termini . Però una vegada que això ha canviat , avui el veiem molt possible i estem disposats a donar-li suport , estem lluitant per això . No és que ho valorem com una possibilitat , és que estem per això d'una forma clara , franca i oberta , i està , repeteixo , recollit en el nostre Programa . Només plantejem que es faci de manera democràtica i que s'incloguin totes les idees .

Si el poble basc decideix el que per a mi seria el pitjor , el manteniment de l'opressió i dels vincles amb l'Estat espanyol en aquestes condicions , nosaltres ho hauríem d'acceptar . No estaríem d'acord, però hauríem de respectar-lo. I si decideix la independència total , això ho anàvem a celebrar tant com vosaltres , encara que només fos per una qüestió fonamental : perquè això debilita la reacció espanyola , al nostre mortal enemic , i tot el que sigui un debilitament del nostre enemic , ens afavoreix en tots els sentits . Nosaltres no tenim res a guanyar amb l'opressió del poble basc , o del català o del gallec , al contrari . Això és així .

L'única cosa que ens preocupa és el tema de la unitat de les forces i què pot suposar això , però una vegada que hi ha una entesa entre els pobles , una unitat d'acció contra l'enemic comú , escolta, cadascú a casa seva. Com entraré jo a la casa d'algú a disposar i dir el que han de fer ?

El resumiria dient que la pau és el respecte al dret aliè . Mentre no hi hagi aquest respecte hi haurà guerra . Això ha estat així i continuarà sent així .

(original de la revista en euskera . Versió en castellà cedida per Nabarra per al web PRES.O.S. -www.presos.org.es.
Traduida al català pel Ctè. per la Llibertat d'Arenas, gener de 2014)